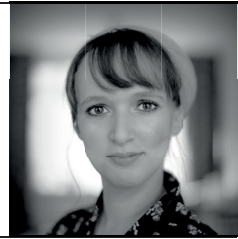

mijn gioer

In deze twaalfdelige serie vertelt theatermaakster Anouk Buijs-Dorfmann over de weg die zij aflegde naar haar uitkomen. Deze week de laatste aflevering.

Wees zuinig op ons

Mijn twee dochters doen zelf hun handjes voor de ogen bij het zeggen van Sjema. Ik bedek mijn hoofd. Ik zit in de sjoel, naast mijn Joodse schoonmoeder (met parate snotlap voor al haar kleinkindneuzen). “Be’ezrat HaSjem”, met G’ds hulp: het komt mijn mond uit alsof ik al dertig jaar weet wat die woorden betekenen. Ik mail Joodse vragen naar ‘mijn’ rabbijn in Israël; jodendom zit in mijn systeem. Ik vergeet al snel hoe ik hier ben gekomen. En dat doen er meer. Ik snap het. Weg met de niet-Joodse, moeilijke jaren.

Beste lezers, wie Joods wordt, is geen eendagsvlieg. De Joodse wereld is geen gevaarlijke sekte waar volgzame meisjes willoos ingezogen worden. Werken moet je. En dat is op zichzelf goed.

Beste Joden, liberaal en orthodox, ik heb gemerkt dat er, in beide werelden, grote vooroordelen leven. Laat je niet strikken voor een spionnenbaan, spreek je uit en praat met elkaar. We kunnen van elkaar leren. Zeker als het gaat om het ontvangen van ‘vreemden’. De LJG is georganiseerd, transparant, schools, en naar de niet-Joodse wereld erg open. De orthodoxe wereld heeft een grotere sociale controle en is soms, juist door de geslotenheid, warmer. Er ontstaat sneller contact en men heeft simpelweg dezelfde plannen op sjabbat dus... tijd voor elkaar, tijd voor ons.

Beste tulpen, openbaar u! (‘Tulp’ is de geuzennaam voor iemand die uitgekomen is, als een bloem.) U heeft een geschiedenis gemeen. Ik ben gastvrij ontvangen. Jullie knikten begripvol. Maar door een aantal ben ik buitengesloten, verraden, gepest met mijn niet-Joodse status. Beste tulpen, weet waar je vandaan komt. Beste rabbijnen en, daarmee ook, beste besturen, wees zuinig op ons. Aspirant-Joden zijn de leden van de toekomst. Rabbijnen, inspireer!

Leg ons het vuur na aan de schenen. Maar neem ons serieus. Laat zien hoe mooi Joods leven is

Besturen, controleer! Tulpen zijn nu vaak verbitterd. Zonde. Een bosje tulpen kan zo fris staan in de sjoel!

Ik wil niet dat je ons komt werven! Ik heb het altijd mooi gevonden om te kunnen zeggen: “Nee, Joden bekeren niet.” Stuur ons drie keer weg, daag ons uit. Leg ons het vuur aan de schenen. Maar neem ons serieus. Laat zien hoe mooi Joods leven is.

Help ons

Ik weiger te geloven dat jodendom is wat een aantal van jullie mij hebben laten ervaren. Jullie hebben een voorbeeldfunctie. Jullie hebben macht over ons. We zullen alles doen om Joods te worden. Ga daar voorzichtig mee om.

Help ons Joodse keuzes maken. Vertel hoe jullie het doen. Nodig ons uit aan de sjabbestafel. Help ons groeien. We hadden meer kunnen groeien als er ruimte was geweest voor dilemma’s en discussie.

Ik ben nu Joods. Ik houd me zo goed als ik kan aan de mitzwot. Ik geef om de Joodse gemeenschap en wil niets liever dan meebouwen. Toch ben ik nu die vrouw met wie je beter niet om kunt gaan. Mensen zijn al voor mij gewaarschuwd.

Ik had me in deze serie *Mijn gioer* graag willen richten tot de mensen die nog gioer gaan doen. Ik betrap mezelf echter op negatieve adviezen, die ik liever niet zou geven. Ik geef die adviezen toch, want de bittere nasmaak die ik had gun ik niemand:

- Rabbijnen hoeven niet alles te weten.
- Wees voorbereid op vernedering.
- Spionnen bestaan, ook onder jouw vrienden.
- Spreek nooit je twijfel uit.
- Neem alle gesprekken op!
- Ik wil niet zeggen: ga naar Israël voor je gioer. Maar ik zeg het wel.

De enige positieve boodschap die ik voor ze heb is: je bent niet alleen, houd vol! Ik heb geschreven uit hoop. Ik hoop namelijk ooit te kunnen zeggen: succes, tulpjes. Studeer en geniet! Mocht je vragen hebben, ik sta voor je klaar. Maar misschien kun je je beter wenden tot je begeleidend rabbijn. Hij schijnt een wijze man te zijn.

Ik ben Joods. Toch ben en blijf ik een tulp. Een zogenaamde vader-Jood met meer dan één zwarte bladzijde. En de taak een kleurrijk Joods huis te bouwen en te strijden voor dat van tulpjes in de knop.

Het leven van een tulp gaat niet over rozen. ■

Anouk Buijs